



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 268/2025
05.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К.49/24 од 26.09.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 165/24 од 18.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Поповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К.49/24 од 26.09.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 165/24 од 18.12.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К.49/24 од 26.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање паушалног износа, а оштећени су упућени за остваривање имовинскоправног захтева на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 165/24 од 18.12.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца, па је пресуда Основног суда у Пожаревцу К.49/24 од 26.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бранислав Поповић, због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да не може бити речи о кривичном делу лажно пријављивање јер против оштећених није вођен никакав поступак, ни кривични, ни прекршајни. Дакле, ако се против оштећених није водио кривични поступак кривично дело лажно пријављивање не може постојати а да је против њих покренут некакав поступак видело би се да ли су наводи из такозване пријаве лажни или не. Поред наведеног, по ставу браниоца за постојање кривичног дела лажно пријављивање у субјективном погледу потребна је сигурност учиниоца и његова потпуна свест о томе да пријављује невино лице, као и да су тврдње у пријави неистините не само у субјективном већ и у објективном погледу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ врши онај ко пријави одређено лице да је учинило кривично дело за које се гони по службеној дужности, а зна да то лице није учинилац тог дела.

У изреци пресуде је наведено да је окривљени АА, у месту, време и на начин, ближе описан у изреци пресуде, урачунљив, свестан свога дела и забраћености истог, чије извршење је хтео, пријавио оштећеног ББ и оштећеног ВВ, да су чинили кривично дело за које се гони по службеној дужности, на тај начин што је приступио у ЈП Поште Србије..., предао затворену пошиљку у коверти..., на којој је као прималац означен СБПОК Београд..., а затим предао и затворену пошиљку у коверти..., на којој је као прималац означен СУК-МУП, у којим се писаним пошиљкама налазио истоветан писани допис..., који је након отварања пошиљке... заведен у Управи криминалистичке полиције Београд МУП РС..., односно након отварања пошиљке... заведен у Сектору унутрашње контроле МУП РС..., у коме се оштећени... пријављују да су иначе познати по насилничком понашању 2019. године у селу ..., на бензинској пумпи Пура петрол, из чиста мира претукли лице које је случајно закачило њихово возило, а које се радње оштећених описане у наведеним дописима могу завести под законски опис кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344 став 1. КЗ у вези са чланом

33 КЗ, а за које се кривично дело, кривично гоњење предузима по службеној дужности иако оштећени нису предузели радње описане у наведеним поднесцима, нити извршили кривично дело за које се гони по службеној дужности, што је окривљени знао, а ипак пријавио оштећене различитим организационим јединицама МУП РС.

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ, за које је овај окривљени правноснажно оглашен кривим при чему није потребно да је у вези поднете пријаве покренут поступак, па ни кривични, јер је за постојање овог кривичног дела довољно да су тврдње изнете у пријави неистините у објективном смислу, и да извршилац на субјективном плану то зна, а дело је свршено подношењем кривичне пријаве па су супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али у образложењу наведене повреде у захтеву наводи да је пресуда донета на основу једног доказа и то снимка ПТТ Србије, који није споран, али није довољан да се окривљени огласи кривим, при чему се из дописа поште види да време на камерама није баш било тачно, па се на основу овог доказа не може на несумњив начин утврдити да је окривљени послао пошиљку, на који начин се суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа дата од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче да је изрека пресуде неразумљива, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и да је изрека противречна сама себи и разлозима пресуде, да пресуда нема разлоге и у њој нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни и противречни, на који начин се суштински истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође се наводи и да другостепени суд није одговорио на наводе жалбе, на који начин се истиче и повреда члана 460. ЗКП. Даље се наводи да је чињенично стање које су судови утврдили погрешно и непотпуно и тиме указује и на повреду члана 440. ЗКП у оквиру које наводи и да нема доказа да је било ко пријавио наведени догађај, те да нема доказа да се тако нешто десило. Бранилац у захтеву напомиње и да су судови повредили одредбу члана 16. став 5. ЗКП.

Наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредбе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Поповића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 458. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић